

La pseta màgica

Hi havia una vegada un nen tan petit, tan petit, tan petit, que li deien Patufet.

Un dia la mare el va enviar a comprar sapia: arriba a la botiga i diu: "Una, pseta de sapia".

El botiguer tot estranyat, de que una pseta parlés va i que pregunta: Però qui era prim el pèl, qui és que vol sapia?

- Soc jo, en Patufet
- Ah, home té, i vigila que no et trepitgin

Al sortir de la botiga estava plovent i en Patufet va veure una còl, i s'hi va amagar per no mullar-se, però es quedà adormit.

Al cap d'una estona ja no plouia, però en Patufet dormit com estava no se'n va adonar. En aquestes que va passar una ra-
va i fa:

- Oh, quina còl més maca. Nyam, Nyam; se la menja tota, amb Patufet i tot, sense deixar-me ni un bocí.

S'anava fent jorn, i dar en Patufet no arri-
bava a casa. La mare espantada va sortir a cercar-lo i començà a cridar:

- "Patufet! On est!"

